

Sygn. akt: III C 706/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 kwietnia 2017 roku

Sąd Rejonowy Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie w III Wydziale Cywilnym w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Szymon Stępień

Protokolant: apl.radc. Joanna Szczygieł

po rozpoznaniu w dniu 4 kwietnia 2017 roku w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w P.

przeciwko J. B. (1)

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego J. B. (1) na rzecz powódki Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w P. kwotę 5.581,87 zł (pięć tysięcy pięćset osiemdziesiąt jeden złotych osiemdziesiąt siedem groszy) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie:

-.

- od kwoty 5.388,06 zł (pięć tysięcy trzysta osiemdziesiąt osiem złotych sześć groszy) od 6 lutego 2015 roku do dnia zapłaty,
- od kwoty 193,81 zł (sto dziewięćdziesiąt trzy złote osiemdziesiąt jeden groszy) od 9 marca 2015 roku do dnia zapłaty;
- od kwoty 239,63 zł (dwieście trzydzieści dziewięć złotych sześćdziesiąt trzy grosze) od 3 lutego 2016 roku do dnia zapłaty,

uznając to zobowiązanie za solidarne z zobowiązaniem M. S., A. S. i J. R. stwierdzonym w nakazie zapłaty z 15 kwietnia 2015 roku, wydanym w sprawie o sygn. akt III Nc 1112/15;

II. zasądza od pozwanego J. B. (1) na rzecz powódki Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w P. kwotę 1.467 zł (dwieście pięćdziesiąt dziewięć złotych czternaście groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu, uznając to zobowiązanie za solidarne z zobowiązaniem M. S., A. S. i J. R. stwierdzonym w nakazie zapłaty z 15 kwietnia 2015 roku, wydanym w sprawie o sygn. akt III Nc 1112/15;

III. przyznaje adw. M. K. kwotę 1.476 zł (tysiąc czterysta siedemdziesiąt sześć złotych), w tym 276 zł (dwieście siedemdziesiąt sześć złotych) VAT, tytułem kosztów pomocy prawnej udzielonej pozwanemu z urzędu.

Sygn. akt III C 706/16

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 11 kwietnia 2017 roku

wydanego w postępowaniu uproszczonym

Pozwem z 3 marca 2015 roku powódka Spółdzielnia Mieszkaniowa (...) w P. zażądała zasądzenia od pozwanych J. B. (1), M. S., J. R. i A. S. na swoją rzecz kwoty 5.581,87 złotych wraz z odsetkami oraz o rozstrzygnięcie o kosztach procesu.

W uzasadnieniu wskazała, że pozwany przysługuje spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego położonego w P. przy ul. (...), pozostających w zasobach powódki. Prawo to przysługuje im na skutek dziedziczenia po J. B. (2) i M. B.. Podała, że pozwani nie zapłacili na jej rzecz opłat eksploatacyjnych w okresie od lipca 2014 roku do stycznia 2015 roku w wysokości dochodzonej pozwem. Wskazała, że na należności dochodzone pozwem składały się: opłaty eksploatacyjne w wysokości 5.388,06 złotych oraz skapitalizowane odsetki za opóźnienie w wysokości 193,81 złotych.

Nakazem zapłaty z dnia 15 kwietnia 2015 roku Sąd Rejonowy Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie orzekł o obowiązku zapłacenia przez pozwanych na rzecz powódki kwoty 5.581,87 złotych wraz z odsetkami oraz kosztami procesu.

Powyższemu nakazowi zapłaty pozwany J. B. (1) sprzeciwił się, zaskarżając go w całości. To doprowadziło do utraty mocy przez nakaz zapłaty w zakresie przeciwko pozwanemu J. B. (1). W sprzeciwie zażądał oddalenia powództwa i podniósł, że nie utrzymywał kontaktu z ojcem, zaś w spornym lokalu nigdy nie mieszkał. Podniósł również, że żądanie powódki jest sprzeczne z zasadami współżycia społecznego.

W toku procesu strony podtrzymały dotychczasowe twierdzenia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu położonego w P. przy ul. (...) przysługiwało J. B. (2) i M. B.. Lokal ten znajduje się w zasobach powódki Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w P..

Okoliczność bezsporna, a nadto:

- przydział lokalu mieszkalnego, k. 12;

Pozwany nie utrzymywał kontaktu z ojcem. Dnia (...) roku M. B. zmarł. Spadek po nim nabyli wprost: żona J. B. (2) oraz pozwany J. B. (1).

Dowód:

- postanowienie Sądu Rejonowego Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie z dnia 18 stycznia 2011 roku, k. 14;
- zeznania pozwanego, k. 136-137;

W okresie od lipca 2014 roku do stycznia 2015 roku wysokość należności z tytułu opłat eksploatacyjnych w odniesieniu do spornego lokalu mieszkalnego wyniosła 5.388,06 złotych. Pozwany nie zamieszkiwał w spornym lokalu. Pozwani nie zapłacili tych opłat. Skapitalizowane odsetki za opóźnienie od dnia wymagalności poszczególnych opłat do dnia 5 lutego 2015 roku wyniosły 193,81 złotych.

Okoliczność bezsporna, a nadto:

- zestawienie salda i odsetek, k. 15;
- zestawienie należności z tytułu użytkowania lokalu, k. 16-17;
- zeznania pozwanego, k. 136-137;

Pismem z 8 stycznia 2015 roku powódka wezwała pozwanych do zapłaty kwoty 38.980,58 złotych z tytułu opłat za użytkowanie lokalu. Kolejnym pismem z 10 lutego 2015 roku powódka wezwała pozwanych do zapłaty kwoty 33.982,33 złotych z tytułu opłat za użytkowanie lokalu.

Dowód:

- pisma z dnia 10 lutego 2015 roku, k. 18-22;
- pismo z dnia 8 stycznia 2015 roku, k. 23-26;

Pozwany nie pracuje od 2005 roku. Od października 2016 roku został skierowany przez Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej w K. do Centrum (...) w K.. Z tego tytułu utrzymuje wynagrodzenie w wysokości 700 złotych netto. Jego żona, z którą prowadzi wspólne gospodarstwo domowe, uzyskuje zasiłek z tytułu niezdolności do pracy w wysokości 514 złotych miesięcznie.

Okoliczność bezsporna, a nadto:

- zeznania pozwanego, k. 136-137;

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się uzasadnione w całości.

Podstawę prawną żądania pozwu stanowił art. 4 ust. 1 i 1¹ ustawy z dnia 15 grudnia 2000 roku o spółdzielniach mieszkaniowych (t.j. Dz.U. z 2013 roku, poz. 1222 ze zm.) zgodnie z którym osoby, którym przysługują spółdzielcze własnościowe prawa do lokali, są obowiązane uczestniczyć w pokrywaniu kosztów związanych z eksploatacją i utrzymaniem nieruchomości w częściach przypadających na ich lokale, eksploatacją i utrzymaniem nieruchomości stanowiących mienie spółdzielni przez uiszczanie opłat. Stosownie do art. 4 ust. 6 tej ustawy, za opłaty, o których mowa w art. 4 ust. 1, odpowiadają solidarnie z członkami spółdzielni, właścicielami lokali niebędącymi członkami spółdzielni lub osobami niebędącymi członkami spółdzielni, którym przysługują spółdzielcze własnościowe prawa do lokali, osoby pełnoletnie stale z nimi zamieszkujące w lokalu, z wyjątkiem pełnoletnich zstępnych pozostających na ich utrzymaniu, a także osoby faktycznie korzystające z lokalu. Z powyższego wynika, że powódce przysługuje roszczenia, o których mowa w przywołanych normach bądź to względem osób, którym przysługują prawa do lokali niezależnie od tego, czy w lokalach tych zamieszkują, jak i względem innych pełnoletnich osób, których nie przysługują spółdzielcze prawa, lecz zamieszkują w nich.

W ocenie sądu powódka udowodniła, że pozwanemu przysługuje spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego położonego w P. przy ul. (...). Okoliczność ta wynika z przydziału tego prawa J. B. (2) i M. B. na zasadzie wspólności majątkowej małżeńskiej. Z odpisu skróconego aktu zgonu wynika, że M. B. zmarł dnia (...) roku. Z postanowienia Sądu Rejonowego Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie z dnia 18 stycznia 2011 roku wynikało, że spadek po nim nabyli J. B. (2) oraz pozwany J. B. (1). Zgodnie z treścią art. 1034 § 1 k.c. do chwili działu spadku spadkobiercy ponoszą solidarną odpowiedzialność za długi spadkowe. W takim stanie rzeczy pozwany ponosi odpowiedzialność za zobowiązania opisane w art. 4 ust. 1 i 1¹ przywołanej ustawy z dnia 15 grudnia 2000 roku o spółdzielniach mieszkaniowych solidarnie z pozostałymi spadkobiercami.

W toku procesu pozwany nie kwestionował innych okoliczności związanych z istnieniem oraz wysokością dochodzonych przez powódkę należności. Zgodnie z treścią art. 230 k.p.c. gdy strona nie wypowie się co do twierdzeń strony przeciwnej o faktach, sąd, mając na uwadze wyniki całej rozprawy, może fakty te uznać za przyznane. Skutek takiego przyznania reguluje art. 229 k.p.c., z którego wynika, że fakty przyznane w toku postępowania przez stronę przeciwną nie wymagają dowodu. W takim stanie rzeczy nie wymagały dowodu fakty związane z wysokością należności z tytułu opłat eksploatacyjnych. Nadto wysokość tych opłat wynikała z przedstawionych przez powódkę zestawień oraz uchwał. Bezsporne było także to, że pozwani kwoty tej nie zapłacili.

W ocenie sądu roszczenie powódki nie pozostaje w sprzeczności z zasadami współżycia społecznego, o których mowa w art. 5 k.c. Pozwany nie wskazał, jakie zasady miałyby zostać naruszone, jak również nie przedstawił argumentów przemawiających za ich naruszeniem. W ocenie sądu sam fakt niezamieszkiwania, jak i nieutrzymywania kontaktów z ojcem, który był jego poprzednikiem prawnym nie stanowi przesłanki do uznania, że żądania wynikające z art. 4 ust. 1 i 1¹ przywołanej ustawy są niezgodne z zasadami współżycia społecznego. Zwrócić należy uwagę także i na to, że pozwany od co najmniej 18 stycznia 2011 roku wiedział o tym, że jest spadkobiercą po zmarłym ojcu i tym samym nabywa wszelkie prawa i obowiązki zmarłego zgodnie z treścią art. 922 § 1 k.c., w tym wynikające ze spółdzielczego własnościowego prawa do spornego lokalu. W ocenie sądu sprzeczność z zasadami współżycia społecznego nie wynika również z obecnej sytuacji majątkowej pozwanego. Jakkolwiek jest ona trudna, lecz odziedziczone po ojcu spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu wiąże się z określoną wartością majątkową. Pozwany nie przedstawił żadnego dowodu, dla którego nie poczynił żadnych kroków w celu uregulowania stosunków majątkowych wynikających ze spadku, które z jednej strony pozwoliłyby mu na osiągnięcie korzyści majątkowej, a z drugiej niweczyłyby roszczenia powódki, o których mowa w art. 4 ust. 1 i 1¹ przywołanej ustawy.

Mając na uwadze powyższe okoliczności, sąd zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 5.581,87 złotych. Na należność tę składały się: należność główna w wysokości 5.388,06 złotych oraz skapitalizowane odsetki w wysokości 193,81 złotych. O dalszym roszczeniu odsetkowym orzeczono odpowiednio do treści art. 481 § 1 k.c. w zw. art. 482 k.c. W takim stanie rzeczy sąd orzekł jak w pkt I sentencji.

O kosztach procesu orzeczono odpowiednio do treści art. 98 § 1 i 3 k.p.c. Na poniesione przez powódkę koszty procesu składały się: opłata sądowa w wysokości 250 złotych oraz zastępstwo procesowe w opłatą skarbową od udzielonego pełnomocnictwa w łącznej wysokości 1.217 złotych. W takim stanie rzeczy sąd postanowił jak w pkt II sentencji.

W toku procesu sąd ustanowił dla pozwanego pełnomocnika w osobie adwokata. Zgodnie z treścią § 19 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (t.j. Dz.U. z 2013 poz. 461 ze zm.) koszty nieopłaconej pomocy prawnej ponoszone przez Skarb Państwa obejmują: opłatę w wysokości nie wyższej niż 150% stawek minimalnych oraz niezbędne, udokumentowane wydatki adwokata, przy czym zgodnie z treścią § 2 ust. 3 tego rozporządzenia opłata ta winna zostać powiększona o wartość VAT. Mając na uwadze to, że koszty pomocy prawnej nie zostały poniesione przez pozwanego nawet w części sąd przyznał pełnomocnikowi z urzędu opłatę w wysokości 1.200 złotych powiększoną o 276 złotych tytułem VAT. Przyznając pełnomocnikowi z urzędu koszty nieopłaconej pomocy prawnej sąd ustalił, że pełnomocnik nie przedstawił dokumentów potwierdzających poniesione przez niego wydatki związane z uczestnictwem podczas przesłuchania pozwanego w trybie pomocy sądowej. W takim stanie rzeczy sąd postanowił jak w pkt III sentencji wyroku.